

KARCINOM DOJKE Osobna iskustva Bjelovarč

Udruge za oboljele ne smiju biti mjesto za žalopojke

Nataliji Vodopiji bolest je dijagnosticirana u 40. godini života

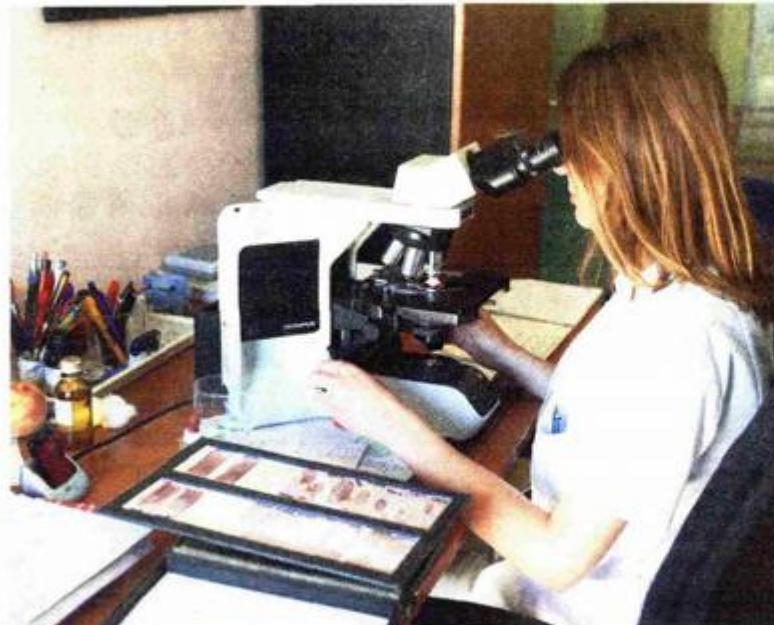

PAULA GALIR

U periodu intenzivnog liječenja, premda sam uživala nesebičnu potporu obitelji i prijatelja, shvatila sam kako sam samo čovjek i da jedan dio puta moram proći sasvim sama, kaže N. Vodopija

anke Natalije Vodopije širom otvaraju vrata optimizmu

Sve je više loših nalaza i na bjelovarskom području

Bjelovarčanka Natalija Vodopija postala je u rujnu 2011. dijelom tamne brojke od 2.600 žena koje na godišnjoj razini u Hrvatskoj obole od karcinoma dojke. No, suočavanje s dijagnozom ove opake bolesti, njezino prihvaćanje, liječenje, hvatanje u koštac sa zamršenim kolpletom u čijem je središtu borba za život, daleko je više od pukog statističkoga podatka koji, doduše, sustavno prijeti, ali i upozorava.

Pristavši na razgovor za Bjelovarac o intimnim iskustvima i razmišljanjima o svojoj bolesti, ali i spremnosti čitavog sustava za suočavanje s rastućim zdravstvenim i općedruštvenim problemom vezanim uz sve onkološke bolesti, Natalija je već na početku naglasila kako o tome ne želi govoriti iz novinarskog objektiva „tople ljudske priče s emotivnim nabojem koji će rezultirati potocima suza“.

Pukotine u sustavu

-Bilo mi je 40 godina kada sam se morala suočiti s dijagnozom karcinoma dojke koji je otkriven u jednoj od tvorevina - cistične masteopatije, zbog čega sam još od studentskih dana redovito odlazila na kontrole. U periodu intenzivnog liječenja, premda sam uživala nesebičnu potporu

obitelji i prijatelja, shvatila sam kako sam samo čovjek i da jedan dio puta moram proći sasvim sama. Jedan od prvih koraka je, primjerice, moj odabir lokacije operacijskoga zahvata. Otišla sam u zagrebačku kliniku Sveti Duh jer sam žljelja izbjegći da u bolničkom prostoru budem isključivo u društvu pacijenata s dijagnozama karcinoma, kako je to na Institutu za tumore – prisjeća se Natalija.

Kroz dugotrajne faze zračenja, kemoterapija i drugih oblika liječenja, iz vlastita je primjera, kaže, počela sagledavati stanje u čitavome sustavu, čiju piramidu ne čine samo bolnički liječnici i medicinsko osoblje, za koje, inače, isključivo ima riječi pohvale.

-U našem je sustavu čitav niz pukotine koje dolaze do izražaja kada oboljeli zatvore vrata svoje bolničke sobe i vrate se u život. Od toga trenutka, postaju vidljivi brojni nedostaci, poput izostanka psihološke pomoći, pravodobnih i stručnih informacija iz područja farmakologije, prehrane, edukacije o zdravstvenim i socijalnim

pravima oboljelih te njihovih obitelji

od kojih se očekuje

najčvršća potpora –

kaže Natalija.

Napominje kako se

jedan od svijetlijih

primjera može pre-

poznati jedino kroz

način rada zagrebačke

Udruge „Sve

Na području Bjelovarsko-bilogorske županije u bitku s ovom opakom bolesću kreće oko 70 žena godišnje, što nas svrstava na sredinu nacionalne ljestvice

Uzroci i znakovi upozorenja

Uzrok nastanaka raka dojke uglavnom je nepoznat, ali mnoge epidemiološke studije pokazuju da postoji više poznatih rizičnih čimbenika, potvrđuje za Bjelovarac predsjednik Upravnog odbora županijske Lige protiv raka Želimir Berić. Najčešće je to dob, prva mjesečnica prije dvanaeste godine života, pozitivan obiteljska anamneza, nepravilna prehrana, pretilost, povećana konzumacija alkohola, pušenje...

Znakovi upozorenja su:

- otkrivanje kvržice pri opipu,
- zadebljanje u dojci,
- ubrzano i nesimetrično povećanje jedne dojke,
- promjene na koži (udubljenje, otvrdnuće, boranje kože),
- uvlačenje hradavice, iscijedak iz hradavice (kravav ili sukravav, tamnije obojen).

za nju“ u kojoj se u svakom trenutku može dobiti psihološka pomoć, čak i telefonom, te je osigurana i mogućnost noćenja oboljelih koji iz udaljenijih krajeva dolaze na terapije ili kontrole.

Okretanje oboljelima

Pozitivne promjene u korist oboljelih odlučno su pokrenuli i članovi županijske Lige protiv raka u čiji je rad uključena i naša sugovornica.

-Složni smo u stajalištu kako naša udruga više ne smije biti isključivo mjesto za druženje i žalopijke. Od početka ove godine, primjerice, preko bjelovarskog Obiteljskog centra osiguravamo pružanje psihološke pomoći, predavanja stručnjaka, poput nutricionista, liječnika te stručnjaka iz različitih područja socijalnih, zdravstvenih i drugih prava za oboljele, ali i njihove obitelji. Cilj nam je osformiti savjetovalište, s različitim edukacijskim predavanjima i radionicama iskorijeniti iz užeg bjelovarskog područja te krenuti na teren diljem naše županije – kaže Natalija Vodopija. (mrz)